

MALA ELITA

Konji so veliko več kot samo živali. Lahko so »prevozno sredstvo« pa tudi zelo dobri in zvesti prijatelji, terapevti, vzgojitelji, učitelji, zdravniki in še mnogo več. Toda če želiš, da konj postane karkoli od zgoraj naštetega, mu moraš to dovoliti, mu prisluhniti in upoštevati, kar ti sporoča.

Odnos s konjem je kot odnos s partnerjem. Lahko je nekaj pravljičnega, toda za tak odnos je potrebno veliko časa, volje in truda. Kdor se odloči za konja, ga mora sprejeti kot del svojega življenja - skoraj kot družinskega člana, s katerim ne bo vedno enostavno. To še posebej velja za konje s težko preteklostjo. Konji, ki se povržejo doma, so veliko bolj odprti od konj, ki so odraščali pri drugih lastnikih ali pa so menjali lastnike skoraj vsako leto. Nobenemu konju ni lahko zamenjati svoje črede oziroma »družine«, ki mu predstavlja dom. Pri nas je njihov dom Mala Elita.

Konji so del mojega doma, skupaj tvorimo elito, ki si med seboj pomaga in se spoštuje. Doma imam konje pasme arabec, ki je zelo temperamentna pasma konj. Lahko bi jih prodala ali zamenjala za drugo pasmo, ki je veliko manj temperamentna, mirnejša, lažje obvladljiva in veliko primernejša za otroke. Pasma, kot so arabci, pri delu z otroki potrebujejo lastnika, za katerega vedo, da mu lahko zaupajo. Tako vedo, da jim bo le-ta prisluhnil in jih ne bo pustil na cedilu.

Poleg osnovnih potreb (voda, hrana, veliko prostora, gibanje, socialno življenje z drugimi konji) mora lastnik konju nuditi svoj trud, čas, zanimanje in tudi ponižnost. Iz izkušenj vem, da bi konj popolnoma spremenil obnašanje in se nehal truditi zame, če bi začela ignorirati njegovo govorico. Da, prav ste prebrali; če konju daješ ljubezen, jo bo le-ta vedno vračal ali prenesel na nekoga drugega. Konjem bi lahko rekli tudi prenašalci ljubezni. Kadar jim naklonim ljubezen, tako da jih praskam, me začnejo praskati z zobmi, nato pa popraskajo drugega

konja/človeka. Če jim prisluhnem, tudi oni prisluhnejo meni ali otroku, ki ga boža ali jaha.

Kot majhna deklica sem si vedno želela imeti šolo jahanja, vendar sem skozi leta druženja s konji ugotovila, da to ni zame, saj bi na ta način izgubila zaupanje svojih konj. Če pogledamo na to z razumskega vidika, hitro spoznamo, da konji ne želijo vsak dan na sebi nositi drugega človeka, saj ta oseba zanj ne naredi ničesar, ga ne pozna, mu ne prisluhne, ignorira njegovo telesno govorico in mu zgolj ukazuje med jahanjem. Kadar konj ne naredi tega, kar ta oseba od njega pričakuje ali zahteva, pa ga lahko celo kaznuje.

Kdor želi sam jahati temperamentnega konja in pri tem zagotoviti, da uživata oba, mora v to vložiti veliko truda, odrekanja, razumevanja in ponižnosti. In prav to je Mala Elita, ki predstavlja LJUBEZEN in TRUD. Samo tako lahko obiskovalcem nudim jahanje in doživljajske taborne, kajti v primeru, da moji konji pri tem delu ne uživajo, tudi meni ne more biti prijetno. Pri takem delu sta konj in njegov lastnik enako pomembna; konj ni le vir zaslužka, je predvsem ŽIVO BITJE, ki mu moramo prisluhniti in mu pomagati. Konji pomagajo meni in moja dolžnost je, da tudi sama pomagam njim. Kadar opazim, da konjem neka dejavnost ne ustreza, jih vanjo nikoli ne silim.

Temu, kar sem podrobno opisala, lahko rečemo ljubezen. Pri svojem delu s konji pa sem spoznala tudi to, da ne morem vedno ugoditi prav vsem obiskovalcem. Zelo pomembno je namreč, da drugi ljudje ne vplivajo na moj odnos s konjem, saj to lahko uniči ves trud in ljubezen, ki sta postopoma rasla skozi leta. V Mali Eliti gre za ljubezen, ki povezuje otroke in konje.